

pagina 43

'Het ziektebed van Cúchulainn' is als een driedelig kostuum waarvan de onderdelen uit verschillende winkels komen. We beginnen met Cúchulainn die wordt betoverd door elfse wezens maar enthousiast uit bed springt wanneer zijn wagenmenner hem over een queeste vertelt. Dan slaan we de pagina in het manuscript om. Cúchulainn gaat overeind in bed zitten om een jongeman te vertellen hoe een toekomstige koning zich moet gedragen. 'Gij zult niet angstig zijn in het heetst van de strijd', 'Gij zult geen bier-vervuilende vlo zijn in het huis van een provinciale koning' en dergelijke wijze raad. Als de jongeman gekroond is en iedereen naar huis gaat, pakken we de draad weer op bij de zieke Cúchulainn, die nu ineens van de queeste weet maar klagelijk om zijn vrouw vraagt. Ze komt, verwijt hem dat hij slap is en weet hem in de benen te krijgen. Cúchulainn knokt naar hartelust, wordt verliefd op een koningin en wil alles achter zich laten maar wordt door zijn vrouw weer tot de orde geroepen. Vanwege de vreemde tegenstrijdigheden met de eerste helft van het verhaal – zo heeft zijn vrouw verschillende voornamen – denkt men dat de monniken dit stuk gekopieerd hebben uit een andere bron dan het eerste deel, dat blijkbaar onvolledig was. De kwetsbaarheid van de informatievoorziening bepaalde in de middeleeuwen dus vaak wat men wist en dacht.